

Den Fjerde:

Fidei-Commis

till min Son Göran:

Råra Göran! jag går hådan, Men jag
först dig gifwa will Några lärdomar,
emedan Jag är skuld att du kom till.
Värm dig pojke när du fryser. Åt, när
du har mat och smak. Släck ditt ljus
när solen lyser. När det regnar sök dig
tak. Har du mycket brottom, ila, Trött,
när du, brnt af ditt lopp. Är du söm-
nig, gå till hvila, Har du sofwit ut,
stig opp. Kan ditt hus dig ej förnöja,
Wål! begif dig härifrån. Leds du wid
att ute dröja, Wål! gack hem igen min
Son. Är du sjuk, till Doctorn hasta,
Är du frisk, behåll din plåt. Har du
mycket roligt, skratta, Är du mycket sorg-
sen, gråt. Fly den fara dig förskräcker,
De behag dig bjudas, njut. Lef, så län-
ge lifwet räcker, Glöm ej dö, när det är
slut. Du skall wißt med deßa seder
Gåll din werld igenomgå Tusende,
war wiß derpå, Lefwa der med största
heder Utan större konst, än så.

GS 981

Fyra aldeles nya och wackra

W i s o r,

Den Första:

Täcka Glicka will jag fuller ha, san, &c.

Den Andra:

Serra getta dö så Mor ho snor san, &c.

Den, Tredje:

Canal-Wisa.

Mellan två haf &c.

Den Fjerde:

Fidei-Commis till min Son Göran.

Råra Göran! jag går &c.

L J N R S P J N G, 1831;

i Petre's Boktryckeri.

Den Första:

Täckta flicka vill jag fuller ha, san,
Som förstår te pyßla om mej bra, san,
Som å redebogen, Följa mej på krogen
Dch ta sig en sup, så wäl som jag, san,
Hej hopp, san, lika godt, san, Inte gif-
ter jag mej än så brått, san.

2. Ho ska wara wacker som jen
dag, san, För jag tål ej någon skråbuk
jag, san, Alltid ren och snygger; Nog
att jag å stryger, För jag sjelf behöf-
wer ingen lag, san. Hej hopp, san, li-
ka godt, san, Inte gifter jag mej än så
brått, san.

3. Ho ska wara aktus på allt wis,
san, Laga om båd ko å so å gris, san,
Munter, qwick å fliti, Uppre sent å bit-
ti, Aldrig steka ryggen för wår spis,
san. Hej hopp, san, lika godt, san,
Inte gifter jag mej än så brått, san.

4. Om det skulle hända i en hast,
san, Att ho ger en flok ett ögnakast,
san, Då ska ho besinna Att en tåcka
qwinna. Bli för dylikt narri illa fast,
san. Hej hopp, san, lika godt, san, In-
te gifter jag mej än så brått, san.

5. Om jag kommer druckjen hjem
ibland, san Ska ho krusa för sin, ägta

man, san Ta ner mat af hylla, Sköta
mej i fylla, Så att allting går mej
wäl i hand, san. Hej hopp, san, lika
godt, san, Inte gifter jag mej än så
brått, san.

6. Fålla gifs då männer, som fått
horn, san, Höga kanske som wårt kyr-
kotor, san, Men ger ho mig tåcka, Så
adjö min däckta, Knåfweln ger jag då
mitt hjertekorn, san. Hej hopp, san,
lika godt, san, Inte gifter jag mej än
så brått, san.

7. Aldrig tål jag höra minsta knot,
san, Aldrig får ho mullra mig emot,
san, Utan lydig wara, Såsom fordom
Sara; Annars strart på porten, och en
fot, san. Hej hopp, san, lika godt, san,
Inte gifter jag mig än så brått, san.

8. Rjersti lilla, om du sjelfwer
will, san, Uppå den kumsson, hör du
mig till, san, Annars tar jag Bolla,
Den får jag behålla, Hon tar stryk å
tiger ändå still, san. Hej hopp, san,
lika godt, san, Inte gifter jag mig än
så brått, san.

9. Narri ha du fålla nu förstått,
san, Narras får man fuller, fast i smått,
san, Å du sinna bara, har då ingen
fara, Dch wi gista oss, å då helt brått,
san. Hej hopp, san, lika godt, san, Nu
jag gifter mig så brått jag kan, san.

Den Andra:

Serra getta dö så mor ho suor, san,
Ingen wet hwa i den gumman bor, san
Mer än jak som kanner, hwa som sko-
na klämmer, Tacka will jak wördi Pro-
stemor, san. För hej å hopp, san, lika
godt, san, Inte gifter jak mej än så
brått, san.

2. Tösera å rara må i tro, san,
Skämmer inte nåka barnero, san. Ma-
jors lilla Lisa, kan e fine wisa Om
två rötebagga å e so, san. För hej
å hopp, san, åt man opp, san, Hin får
aldri magt må göddan krops, san.

3. Hör nu, Prostemor, å tösegull,
san, På en wisestump, som nock står
lull, san; Den ha Smen wår dikta, han
i wet, som plickta, För han hwa på
marknan mycke full, san. För hej å
hopp, san, hör nu på, san, Hur då ham-
par sej å riswer å, san.

3. Töser, dra nu sta så godt i
kan, san, Så i heder gör åt Speleman,
san; Trallen att utföra, som kan hjer-
tat röra, Då gör Bon så jäst, som nå-
ken an, san. För hej å hopp, san, gran-
nas Pehr, san, Wet la hwa som i po-
tellen å, san.

5. Råra Mor å Mamfäll lilla må,
san, Nu så wet i lika hur då å, san,

När som snörjök qwäder, kommer so-
lewäder, Sola stakar å så godt ho kan,
san. För hej å hopp, san, fatti krops,
san, Kommer nock den da som säger
stopp, san.

6. Lisabett, så hette båa två, san,
De wet la den, som då förstår så på,
san, Grannelia snoka i den lilla boka,
Som så lärder å å klok te på, san.
För hej å hopp, san, fatti krops, san,
När ska du få årligt grötedopp, san.

7. Ja, gusinne er för i å bra, san,
Dåmså gjole Smen e längan ra san,
Bå för Mor å Tösa: ho kan gåta lösa,
Hvem då nu å ment när wi dra sta,
san. För hej å hopp, san, lika godt,
san, Inte gifter jak mej än så brått,
san.

8. Wår Prostinna ho å skräckli-
rar, san, Ho ska leswa än i många dar,
san, Bräsa jemt å baka tjocker panne-
kaka, Stöpa juleljus åt gamle Far,
san. För hej å hopp, san, lika godt,
san, I Guds rike få ho tacke-lott, san.

9. Mamfella ho å nu så skräckli-
fin, san, Läser bå i Swenska å Latin,
san; Kan må sina hänner hwart man
nåsa wänner Stöka te så rart som sjelf-
wa hin, san. För hej å hopp, san, ha
godt hopp, san Herran hjälper nock sin
sockertopp, san.

10. Nu å denna wisa lilla all,
san, Tag te goa, Herrskap, bonetrall,
san, Bo'n jensåldit qwäder; men hans
hjerta gläder Att då går er wäl i alla
fall, san. För hej å hopp, san, Slut å
stopp, san, Gud wälsigne både själ å
kropp, san.

*af: jönk: 1837. und:
Värmora kan ett J.*

Den Tredje:

Mellan två haf Gråfwe's en graf,
Den gör wår styrka, Låt oss den dyrka.
Lefwe Canalen! Lefwe Centralen!

Han är wår wakt. Fiendens makt
Lätt wi besegra, Blott wi oss lågra
Omkring Canalen Med Amiralen.

Låtom oss fly, Wid minsta gun
Hit med kanoner Och med patroner;
Ty wid Canalen Der är Centralen.

På detta sätt, O! huru lätt Att
sig förswara Mot hwarje fara. Lefwe
Canalen! Lefwe Centralen!

Fienden kan Blott ha den plan
Att honom gifwen Tydligt beskifwen
Af Amiralen Öfwer Canalen.

Här se wi kallt, Fienden allt Sköf-
la och bränna, Säkra wi kanna Oss i
Centralen Omkring Canalen.

Af våra skott Från Banås slott,

Från våra stupar, Fienden stupar. Lef-
we Centralen! Lefwe Canalen!

Huggom då ned, Nyttjom till wed
Wår linjeflotta Att den till måtta
Kommer Centralen Uppå Canalen.

Ty deruppå Skola nu gå Angbå-
tar bara Att oss förswara. Lefwe Cen-
tralen! Lefwe Canalen!

Ja war nu glad, Sörköpings Stad,
uppåt du klifwer, Stockholm du blifwer.
Lefwe Centralen! Lefwe Canalen!

Du deremot, Stockholm, gör bot!
För synder alla Skall du nu falla
Bums i Canalen Öffras Centralen.

Verkstaden se'n, Glömmom ej den
Der får man lära Guldspån att skära.
Lefwe Centralen! Lefwe Canalen!

Ingen wet än Hwad utur den
Godt kan oss flhta Att wi få skryta
Utaf Canalen, Utaf Centralen.

För detta hopp Öffrom då opp
Än millioner Obligationer. Lefwe Ca-
nalen! Lefwe Centralen!

Hör då en gång, Hierna för trång!
Får dig att fatta Nyttan, och skatta
Riktigt Canalen, Riktigt Centralen.

Som blifwit wäckt Lyckligt och kläckt
Under en stjerna Uti en hjerna Djup
som Canalen, Wid som Centralen.

Gif blott och tig Sjung se'n med
mig: Skål för Centralen Med Arsenä-
len! Skål för Canalen Och Amiralen!